

[BRAKOWNIK *sb m*

I sg brakownikiem.

Sł stp, Cn brak.

Ten, który dzieli na lepsze i gorsze:

Wyrażenie: »brakownik osob«: obiecał fye [*Chrystus*] przyść vzdrowić ługę Setnikowého: á to dla tego/ iżby pokazał/ że nie ieft brákownikiem ośob: ták v niego Król iáko vbogi [...] wŕzytkich iednáko v siebie ma. *BiałPos* 223.

Cf **[BRAKARZ]**

KN